

Maaliskuun 7 p:nä 1923.

EDUSKUNNAN PANKKIVALIOKUNNALLE.

N° 42.

Kirjelmässä viime kuun 27 p:ltä on Valiokunta pyytänyt Valtuusmiehiä ilmoittamaan Valiokunnalle, mitä periaatteita Suomen Pankin hallinto on valuuttapolitiikassaan noudattanut kuluneen vuoden aikana, sekä antamaan tietoja niistä suuntaviivoista, joita Pankin hallinto vastedes aikoo tässä suhteessa noudattaa.

Tämän johdosta ovat Pankkivaltuusmiehet, ennenkuin ovat olleet tilaisuudessa kokonaisuudessaan käsittelemään viime vuodelta annettavaa kertomustaan, valmistaneet ne siihen kuuluvat luvut, jotka käsittelevät "Markan arvon kehitystä" ja "Valuuttaa koskevia toimen-

piteitä», sekä täydentäneet edellisen esityksellä tämänkin vuoden jo kuluneelta ajalta, ja saavat Pankkivaltuusmiehet tämän ohella kunnioittaen lähettää ne Pankkivaliokunnalle. Näitä lukuja kertomuksen muihin osiin sovitettaessa saattaa tosin vielä jokin vähäinen muutos osoittautua tarpeelliseksi.

Myötäseuraavasta esityksestä ilmennee,

- 1) että Suomen Pankki on aktiivisesti työskennellyt markan kurssin vakaannuttamiseksi
 - a) hankkimalla valuuttavaraston;
 - b) ottamalla tehokkaasti osaa valuuttakauppaan omassa maassa ostaen tarjona olevia valuuttoja ja myyden niitä tarvitsijoille;
 - c) ostamalla ja myymällä valuuttoja myös termiinälle; sekä
 - d) tarpeen mukaan ostamalla ja myymällä Suomen markkoja ulkomailla;
- 2) että Suomen Pankki on valuuttapolitiikassaan lähinnä pyrkinyt täyttämään ohjesäännön 1 §:ssä Pankille määrättyä päätehtävää pitää maamme rahaoloja vakavalla ja turvallisella kannalla eikä ole katsonut Suomen Pankin yksityistaloudellisen edun saavan olla siinä ratkaisevana; sekä

3) että kuitenkin on valvottu, ettei kurssin vakaannuttamisesta Pankille syntyväin tappioiden vuoksi Pankin vakavaraisuus joudu vaaraan.

Mitä tulee niihin suuntaviivoihin, joita Pankin hallinto aikoo vastedes valuuttapolitiikassaan noudattaa, ovat Pankkivaltuusmiehet sitä mieltä, että edellä esitettyjä periaatteita olisi edelleen seurattava.